

PSALMEN

84-89

Zes psalmen over Gods huis, opwekking, gebed, de stad van God en Gods verbond met David.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/psalmen/84-89

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Psalm 84: verlangen naar Gods huis	3 min	4
2	De drie zaligsprekingen van Psalm 84	4 min	6
3	Dienen in Gods huis en leven uit genade	3 min	8
4	Psalm 85: gebed om opwekking	3 min	9
5	Barmhartigheid en recht aan het kruis	2 min	11
6	De geestelijke vruchten van opwekking	2 min	12
7	Psalm 86: Davids gebed om hulp	2 min	13
8	Het lied van Mozes en van het Lam	3 min	15
9	Gods weg volgen met een verenigd hart	4 min	17
10	Psalm 87: de heerlijkheid van Sion	4 min	20
11	Vrijgeboren burgers van Gods stad	4 min	22
12	Sion als moeder van alle volken	2 min	24
13	De bronnen van vreugde in Gods stad	2 min	26
14	Psalm 88: een klacht zonder ommekeer	4 min	27

15	Psalm 89: Gods verbond met David	3 min	29
16	De eeuwige troon en de Babylonische val	2 min	32
17	De Davidsbelofte vervuld in Jezus	3 min	33
	Om verder te lezen		35

1

Psalm 84: verlangen naar Gods huis

Laten we Psalm 84 openslaan. Dit is een heel bemoedigende psalm. Dit is een lied dat werd gezongen door pelgrims die op weg waren naar Jeruzalem voor een van hun jaarlijkse feesten. De Joden moesten voor drie feesten per jaar naar Jeruzalem: Pascha, Pinksteren en het Loofhuttenfeest. Wanneer ze vanuit verschillende delen van de wereld reisden, reisden ze meestal in karavanen. Het ging niet zoals in onze tijd. Mensen gaan gewoon alleen in hun auto en niemand reist meer samen. Zelfs als tien mensen vanuit één buurt naar hetzelfde kantoor gaan, rijden ze meestal in tien verschillende auto's in plaats van samen te rijden. Om de een of andere reden zijn mensen in onze samenleving gewoon graag alleen. Ik denk dat mensen minder sociaal worden.

Maar vroeger, als er honderd Joden vanuit één land naar Israël teruggingen, gingen ze samen. Ze zongen samen liederen en vierden feest terwijl ze daarheen reisden. Dit is een van de liederen die ze zongen wanneer ze naar Jeruzalem gingen, naar de tempel. Het is een lied dat de schoonheid van de tempel bezingt en vertelt hoezeer ze degenen benijden die in Jeruzalem konden wonen. Ze benijden de mensen die deze pelgrimstochten niet hoeven te maken, maar daar kunnen wonen, de tempel elke dag kunnen zien en God daar kunnen aanbidden. Om de een of andere reden hebben zij niet het gevoel dat ze dat kunnen doen, maar ze vinden de tempel iets prachtigs.

Er staat:

Hoe lieflijk zijn Uw woningen, HEERE van de legermachten.

PSALMEN 84:2

Dit verwijst eigenlijk naar de tempel:

uw woningen.

Mijn ziel verlangt, ja, bezwijkt zelfs van verlangen naar de voorhoven van de HEERE; mijn hart en mijn lichaam roepen het uit tot de levende God. Zelfs vindt de mus een huis en de zwaluw haar nest, waarin zij haar jongen legt: bij Uw altaren, HEERE van de legermachten, mijn Koning en mijn God. Welzalig zijn zij die in Uw huis wonen, zij loven U voortdurend. Sela Welzalig de mens van wie de kracht in U is — in hun hart zijn de gebaande wegen. Gaan zij door het dal van de moerbeibomen, dan maken zij God tot hun bron; ook zal de regen hen overvloedig bedekken. Zij gaan voort van kracht tot kracht, zij zullen verschijnen voor God in Sion. HEERE, God van de legermachten, luister naar mijn gebed, neem het ter ore, o God van Jakob. Sela O God, ons schild, zie en aanschouw het aangezicht van Uw gezalfde. Want één dag in Uw voorhoven is beter dan duizend elders; ik verkoos liever te staan op de drempel van het huis van mijn God dan lang te wonen in de tenten van de goddeloosheid. Want God, de HEERE, is een zon en een schild, de HEERE zal genade en eer geven, Hij zal het goede niet onthouden aan hen die in oprechtheid hun weg gaan. HEERE van de legermachten, welzalig de mens die op U vertrouwt.

PSALMEN 84:2-12

de voorhoven van de tempel.

2

De drie zaligsprekingen van Psalm 84

Er staan drie zaligsprekingen in deze psalm, drie keer het woord ‘zalig’. Eén staat in vers 4, één in vers 5 en de andere helemaal aan het einde, in vers 12. De eerste, in vers 4, drukt een soort verlangende afgunst uit:

Gelukkig zijn zij die in Uw huis wonen.

Dat wil zeggen: in tegenstelling tot de pelgrims, die grote afstanden moeten afleggen om Jeruzalem en de tempel te zien en daar in de omgeving te zijn, zijn degenen zalig die daar gewoon kunnen wonen en nooit weg hoeven te gaan. Zij zijn bijzonder bevoorrecht.

Maar dan zegt hij:

Gelukkig is de man die zijn kracht bij U vindt, en daar rekent hij zichzelf misschien wat meer toe. Misschien behoort hij niet tot die zalige groep die in Jeruzalem mag wonen, maar toch behoort hij tot een grotere zalige groep, die haar kracht in God heeft. Terwijl ze door het dal van Baca trekken, wat eigenlijk ‘moerbeibomen’ betekent, maar misschien naar een werkelijk bestaand dal verwijst, is het idee dat ze door dalen en dergelijke moeten reizen om Jeruzalem te bereiken. Toch is hun kracht in God. God sterkt hen. Waarschijnlijk zorgt de hele verwachting dat ze daar zullen zijn ervoor dat ze doorgaan en geeft die hun kracht.

De laatste zaligspreking luidt:

HEERE van de legermachten, welzalig de mens die op U vertrouwt.

PSALMEN 84:13

Als we teruggaan naar het begin van de psalm, staat er:

Hoe lieflijk zijn Uw woningen, HEERE van de legermachten.

PSALMEN 84:2

ofwel: hoe mooi, lieflijk en begeerlijk is de tempel.

Mijn ziel verlangt, ja, bezwijkt zelfs van verlangen naar de voorhoven van de HEERE; mijn hart en mijn lichaam roepen het uit tot de levende God.

PSALMEN 84:3

De tempel had verschillende voorhoven. Sommige lagen in de openlucht en andere waren omsloten, maar hij zou willen dat hij die voorhoven kon zien. Hij verlangt ernaar.

Wanneer hij in vers 3 naar de mus en de zwaluw verwijst, doelt hij waarschijnlijk op het feit dat zelfs dieren grotere voorrechten hebben dan hij. Sommige dieren hebben zelfs onder de dakranden van de tempel en in de open voorhof daar onderdak kunnen vinden. Er zijn daar ongetwijfeld vogelnesten. Hij zegt dat die vogels niet beseffen hoe zalig ze zijn dat ze zo dicht bij de tempel kunnen wonen.

Welzalig zijn zij die in Uw huis wonen, zij loven U voortdurend. Sela

PSALMEN 84:5

staat er in vers 4.

Wanneer we bij vers 9 komen, staat er:

O God, ons schild, zie en aanschouw het aangezicht van Uw gezalfde. Want één dag in Uw voorhoven is beter dan duizend elders; ik verkoos liever te staan op de drempel van het huis van mijn God dan lang te wonen in de tenten van de goddeloosheid.

PSALMEN 84:10-11

Blijkbaar bedoelt hij: duizend dagen waar dan ook elders. Dat wil zeggen: als ik de keuze had om nog één dag van mijn leven door te brengen, en ik kon die in Uw voorhoven doorbrengen, of anders nog duizend dagen leven en ergens anders zijn, dan

zou ik liever die ene dag bij de tempel doorbrengen, in de aanwezigheid van God. Met andere woorden, hij is daar gewoon heel graag, voor Gods aangezicht en in de aanwezigheid van de mensen die Hem daar aanbidden.

Hij zegt:

Ik sta liever bij de deur van het huis van mijn God dan dat ik in de tenten van slechte mensen woon, waarmee hij bedoelt: „Ik zou alles ervoor overhebben om bij de tempel te kunnen blijven. De Engelse bijbeltekst waarop deze uitleg berust, luidt „I had rather be a doorkeeper”: ik zou zelfs graag als deurwachter dienen, liever dan dat ik in het heidense gebied moet wonen waar ik nu woon, in de tenten van de goddeloze mensen. Ik zou liever een dienaar in Gods huis zijn dan in de tenten van goddeloosheid wonen.” Waarschijnlijk verwijst hij daarmee naar de plaats waar hij werkelijk woont. Hij zou zich graag vrijwillig als dienaar aanbieden, alleen maar om in de tempel te kunnen blijven en de deuren te openen, enzovoort.

3

Dienen in Gods huis en leven uit genade

Dit zegt ons natuurlijk ook dat dit volgens mij de houding van een christen is: wij zouden liever een dienaar van de laagste rang zijn en deel uitmaken van Gods gezin, van Gods huisgezin, dan een verheven positie onder de heidenen hebben. Het kan iets nederigs zijn om christen te zijn, en misschien hebben wij zelfs in de gemeente geen bijzonder verheven positie. Maar alleen al deel uitmaken van de gemeente is zo'n zegen, dat het niet uitmaakt welke ondergeschikte taken wij werkelijk moeten uitvoeren. Misschien zijn wij geen profeten, apostelen, voorgangers, leraren of evangelisten. Misschien zijn wij alleen maar een deurwachter, iemand die stoelen klaarzet of iemand die cassettebandjes kopieert. Dat is aantrekkelijker dan in de wereld leven en gewoon deel uitmaken van het systeem van de goddelozen. Ik zou liever wat dan ook doen. Ik zou liever vloeren vegen of toiletten schoonmaken in het Koninkrijk van God dan opgeslokt worden door het wereldse systeem, zelfs als ik rijk zou zijn en een verheven positie onder de mensen zou hebben. Dat is ook wat hij hier zegt, of dat is tenminste hoe wij het kunnen toepassen.

Hij zegt dat God onze zon en ons schild is. De zon vertegenwoordigt natuurlijk de bron van het leven en de bron van het licht, en een schild is onze bescherming. Hij zegt dat Hij genade en heerlijkheid zal geven. Genade betekent hier waarschijnlijk gunst, of mogelijk schoonheid. Maar wanneer wij het nieuwtestamentische begrip van genade in dit vers lezen, kunnen wij zien dat God veel meer geeft dan alleen schoonheid of gunst. Hij geeft ons alles wat wij nodig hebben. In de genade die Hij ons geeft, ligt alles besloten wat wij nodig hebben. Hij geeft ons genade in de vorm van Zijn barmhartige vergeving van onze zonden en onze aanneming in Zijn gezin. Maar Hij geeft ons ook genade om te volharden, en genade die ons in staat stelt Hem op een aanvaardbare manier te dienen, met godvruchtige vrees, en uiteindelijk heerlijkheid.

Want God, de HEERE, is een zon en een schild, de HEERE zal genade en eer geven, Hij zal het goede niet onthouden aan hen die in oprechtheid hun weg gaan.

PSALMEN 84:12

Als je oprecht wandelt, zal God je niets goeds onthouden. Wij hebben in Psalm 34 vers 10 al gelezen:

Jonge leeuwen lijden armoede en honger, maar wie de HEERE zoeken, hebben geen gebrek aan enig goed.

PSALMEN 34:11

of niets goeds tekortkomen. Hij zal niets goeds onthouden aan degenen die oprecht wandelen. Dat betekent dat alles wat ons onthouden wordt, niet noodzakelijk goed voor ons is.

4

Psalm 85: gebed om opwekking

Wij gaan verder met Psalm 85. In de vorige psalm was er een soort blijdschap, een vreugde bij de gedachte weer naar de tempel te gaan. Maar in deze psalm keren wij terug naar het oude patroon van klagen, het oude gebed om kracht, bevrijding, wraak,

enzovoort. In wezen klaagt hij dat het nu niet goed gaat. Aan het begin van deze psalm herinnert hij zich dat God in het verleden goed is geweest voor Israël. Maar dit is eigenlijk een gebed om opwekking, een gebed dat God ons opnieuw zal opwekken. Dat zijn in feite de woorden die in vers 6 worden gebruikt:

Toon ons Uw goedertierenheid, HEERE, geef ons Uw heil.

PSALMEN 85:8

Wij zouden dit dus kunnen zien als een gebed om opwekking.

De ongerechtigheid van Uw volk hebt U weggenomen, U hebt al hun zonden bedekt. Sela

PSALMEN 85:3

Dit moet betekenen dat de psalm na de Babylonische ballingschap is geschreven, tenzij het alleen verwijst naar een ommekeer in hun omstandigheden, naar het herstel van hun voorspoed.

U hebt al Uw verbolgenheid weggenomen, U hebt Zich van Uw brandende toorn afgewend. Breng ons terug, o God van ons heil, doe Uw toorn over ons teniet. Zult U voor eeuwig toornig op ons zijn, Uw toorn laten duren van generatie op generatie? Zou Ú ons niet weer levend maken, zodat Uw volk zich in U verblijdt? Toon ons Uw goedertierenheid, HEERE, geef ons Uw heil. Ik zal horen, wat God, de HEERE, spreken zal, want Hij zal tot Zijn volk en tot Zijn gunstelingen van vrede spreken; maar laten zij niet tot dwaasheid terugkeren.

PSALMEN 85:4-9

Ik zal horen wat God, de HEERE, spreken zal, want Hij zal tot Zijn volk en tot Zijn gunstelingen van vrede spreken; maar laten zij niet tot dwaasheid terugkeren. Ja, Zijn heil is nabij hen die Hem vrezen, zodat er eer in ons land woont. Goedertierenheid en

trouw ontmoeten elkaar, gerechtigheid en vrede kussen elkaar. Trouw komt op uit de aarde, gerechtigheid ziet uit de hemel neer. Ook geeft de HEERE het goede, en geeft ons land zijn opbrengst. Gerechtigheid gaat voor Zijn aangezicht uit, Hij zet haar langs de weg waar Zijn voetstappen staan. Dit laatste gedeelte zou gezien kunnen worden als een beschrijving van opwekking, of als een beschrijving van de vruchten van opwekking. Allereerst staat er in vers 9:

Goedertierenheid en trouw ontmoeten elkaar, gerechtigheid en vrede kussen elkaar.

PSALMEN 85:11

Dat zou beslist de gewenste vrucht van een echte opwekking zijn: dat de heerlijkheid van God het land zou vervullen, in ons land zou wonen, in plaats van dat de smaad van de heidenen in ons land woont, zoals momenteel het geval is.

5

Barmhartigheid en recht aan het kruis

Vers 10 is moeilijk; het is niet duidelijk wat de psalmist ermee bedoelde. We kunnen het echter op een interessante manier toepassen op het kruis van Christus, waar staat:

Trouw komt op uit de aarde, gerechtigheid ziet uit de hemel neer.

PSALMEN 85:12

Deze twee uitspraken lopen in wezen parallel aan elkaar. Barmhartigheid is natuurlijk het vermogen om te vergeven. Maar waarheid, of gerechtigheid, zoals de tweede regel aangeeft, is natuurlijk rechtvaardigheid. Het grote wat aan het kruis tot stand werd gebracht, was dat barmhartigheid en rechtvaardigheid elkaar ontmoetten. Want God moest in Zijn rechtvaardigheid de zonde oordelen, maar in Zijn barmhartigheid wilde Hij onze zonden vergeven. Dat was het dilemma. Hoe kon Hij onze zonden vergeven en toch rechtvaardig blijven? Hoe kon Hij barmhartigheid tonen zonder afbreuk te doen aan rechtvaardigheid, waarheid en gerechtigheid?

Het antwoord is dat Jezus aan het kruis rechtvaardig voor onze zonden werd gestraft, als je dat rechtvaardigheid kunt noemen. Maar het feit is dat onze zonden werden gestraft. Zo werd aan de eis van het recht voldaan, maar werd het oordeel niet aan ons voltrokken. Het trof een plaatsvervanger, zodat God tegelijkertijd barmhartigheid kon tonen en Zijn rechtvaardigheid en waarheid kon handhaven. Zo hebben barmhartigheid en waarheid elkaar ontmoet. Eigenlijk is het kruis de enige plaats waar dit is gebeurd, al is het moeilijk om precies te weten wat de psalmist bedoelde toen hij dit zei.

Uit vergeving komt vrede voort, en gerechtigheid betekent hier rechtvaardigheid. Dat wil zeggen: Gods rechtvaardigheid hoeft niet langer in toorn tot uiting te komen, maar Zijn rechtvaardigheid kan blijken doordat Hij ons vrede en barmhartigheid geeft.

6

De geestelijke vruchten van opwekking

Ook geeft de HEERE het goede, en geeft ons land zijn opbrengst.

PSALMEN 85:13

In het geval van een opwekking, wanneer de heerlijkheid van de Heere in ons land woont en barmhartigheid en waarheid elkaar hebben ontmoet, zal de waarheid uit de aarde opkomen. Dat wil zeggen: zij zal worden verkondigd. Ik geloof dat de waarheid over de hele aarde verkondigd en gepredikt zal worden.

De woorden „en geeft ons land zijn opbrengst” verwezen voor de psalmist waarschijnlijk naar landbouwgewassen.

Gerechtigheid gaat voor Zijn aangezicht uit, Hij zet haar langs de weg waar Zijn voetstappen staan.

PSALMEN 85:14

Wij zouden eerder denken in termen van geestelijke vrucht, of zelfs van mensen die zich tot het christendom bekeren als vrucht van de opwekking.

Gerechtigheid gaat voor Zijn aangezicht uit, Hij zet haar langs de weg waar Zijn voetstappen staan.

PSALMEN 85:14

Als we dit op grond van vers 6 mogen zien als een roep om opwekking, dan zou de opwekking waarnaar wij verlangen behoud en heerlijkheid in het land omvatten, zoals in vers 9; barmhartigheid en waarheid waaraan geen afbreuk wordt gedaan; en waarheid die uit de aarde opkomt, dat wil zeggen: de verkondiging van Gods waarheid in het evangelie, waarbij het evangelie tijdens de opwekking verder wordt verbreid. In vers 12 verwijst het feit dat God de opbrengst geeft, of dat de aarde haar opbrengst voortbrengt, misschien naar mensen die zich bekeren, en ook naar het feit dat wij ertoe worden gebracht om in Gods wegen, of in Zijn voetstappen, te wandelen.

7

Psalm 86: Davids gebed om hulp

Nu hebben we weer een psalm van David, Psalm 86. We hebben al heel lang geen psalm van David gehad. We hebben de psalmen van Asaf gehad en psalmen van de zonen van Korach, die allemaal verschillende tempelzangers waren. Maar nu verschijnt David zelf weer ten tonele met een van zijn psalmen. Die verschilt niet veel van sommige van zijn andere psalmen en heeft er in feite veel punten mee gemeen.

Neig Uw oor, HEERE, verhoor mij, want ik ben ellendig en arm.

PSALMEN 86:1

Deze uitspraak deed hij in Psalm 40, vers 17, en ook in Psalm 70, vers 5:

Ik ben wel ellendig en arm, maar de Heere denkt aan mij. U bent mijn Helper en mijn Bevrijder; mijn God, wacht niet langer!

PSALMEN 40:18

Bewaar mijn ziel, want ik ben Uw gunsteling; U, mijn God, verlos Uw dienaar, die op U vertrouwt.

PSALMEN 86:2

Met „Uw gunsteling” wordt hier bedoeld: ik ben voor God afgezonderd.

Wees mij genadig, Heere, want ik roep tot U de hele dag.

Verblijd de ziel van Uw dienaar, want tot U, Heere, hef ik mijn ziel op. U, Heere, bent immers goed, mild om te vergeven en rijk aan goedertierenheid voor allen die U aanroepen.

PSALMEN 86:4-5

David zei dat in Psalm 25:

mijn God, op U vertrouw ik; beth laat mij niet beschaamd worden, laat mijn vijanden niet van vreugde over mij opspringen.

PSALMEN 25:1

Dat wil zeggen: ik leg mijn zaak en mijn leven in Uw handen.

HEERE, neem mijn gebed ter ore, sla acht op mijn luide smeekbeden.

PSALMEN 86:6

De verwijzing naar overvloedige barmhartigheid staat ook in Psalm 103.

In de dag van mijn benauwdheid roep ik U aan, want U verhoort mij. Onder de goden is niemand U gelijk, Heere; werken als de Uwe zijn er niet. Al de heidenvolken, die U gemaakt hebt, Heere, zullen komen, zich voor Uw aangezicht neerbuigen en Uw Naam eren.

PSALMEN 86:7-9

waarmee hij de goden van de heidenen bedoelt, de valse goden. Onder hen is er niemand die met Hem te vergelijken is.

Want U bent groot en doet wonderen, U bent God, U alleen.

PSALMEN 86:10

8

Het lied van Mozes en van het Lam

Deze psalm klinkt interessant genoeg ook door in Openbaring 15, want daar staat het Lied van Mozes en het Lied van het Lam opgetekend. In Openbaring 15 zien we de heiligen in de hemel dit lied zingen, en het wordt omschreven als het Lied van Mozes

en het Lied van het Lam. Het Lied van Mozes wordt hier genoemd. Laten we de passage in Openbaring lezen. Daarna gaan we terug naar deze psalm om te bespreken hoe dit in Openbaring 15:3 en 4 tot uiting komt. Er staat:

En zij zongen het lied van Mozes, de dienstknecht van God, en het lied van het Lam, met de woorden: Groot en wonderbaarlijk zijn Uw werken, Heere, almachtige God; rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, Koning van de heiligen! Wie zou U niet vrezen, Heere, en Uw Naam niet verheerlijken? Immers, U alleen bent heilig. Want alle volken zullen komen en U aanbidden, want Uw oordelen zijn openbaar geworden.

OPENBARING 15:3-4

Aan het eind van vers 3, waar staat:

Koning van de heiligen, lezen de beste beschikbare teksten in feite:

Koning van de volken, en niet 'Koning van de heiligen':

Rechtvaardig en betrouwbaar zijn uw wegen, Koning van de volken. Wie zou niet bang voor u zijn, Heer, en uw naam eren? Want u bent heilig. Alle volken zullen komen en u aanbidden, want uw oordelen zijn openbaar geworden.

Als je teruggaat naar Psalm 86, zie je veel van die kenmerken hier in de verzen 8 en 9. Het lied van Mozes werd gezongen in Exodus 15, en daar zeiden ze:

Wie is als U onder de goden, HEERE? Wie is als U, verheerlijkt in heiligheid, ontzagwekkend in lofzangen, U Die wonderen doet?

EXODUS 15:11

Hier hebben we in Psalm 86:8:

Al de heidenvolken, die U gemaakt hebt, Heere, zullen komen,
zich voor Uw aangezicht neerbuigen en Uw Naam eren.

PSALMEN 86:9

Het lied van Mozes klinkt dus door in dit vers.

Dan hebben we in vers 9 het lied van het Lam, dat in Openbaring wordt genoemd:

Want U bent groot en doet wonderen, U bent God, U alleen.

PSALMEN 86:10

Die woorden zijn bijna precies hetzelfde terug te vinden in vers 4 van Openbaring 15.
Er staat:

Leer mij, HEERE, Uw weg, ik zal in Uw waarheid wandelen,
maak mijn hart één om Uw Naam te vrezen. Heere, mijn
God, ik zal U loven met heel mijn hart, ik zal Uw Naam voor
eeuwig eren.

PSALMEN 86:11-12

9

Gods weg volgen met een verenigd hart

Dit vers is interessant. Er staat:

Leer mij uw weg, Heer, dan zal ik volgens uw waarheid leven.

Als U mij Uw waarheid laat zien, zal ik daarnaar leven. Laat mij zien welke weg ik moet gaan, en ik zal die weg gaan. Dit is de man die al besloten heeft God te gehoorzamen. Hij weet alleen nog niet wat God van hem vraagt.

Jezus zei in Johannes 7:17:

Als iemand de wil heeft om Zijn wil te doen, zal hij van dit onderricht weten of het uit God is, of dat Ik vanuit Mijzelf spreek.

JOHANNES 7:17

dat wil zeggen: als iemand bereid is Gods wil te doen:

dan zal hij weten of die leer van God komt of dat ik namens mezelf spreek.

Dat wil zeggen: als iemand al bereid is God te gehoorzamen, zal Hij het hem laten weten.

Hier laat David zien dat hij die bereidheid inderdaad heeft. Hij zegt:

Ik zal volgens uw waarheid leven. Leer mij gewoon uw weg.

Ik hoef alleen maar te weten wat die weg is. Voor sommige mensen zal het niets uithalen als ze Gods wegen kennen. Ze hebben er geen belangstelling voor om Zijn wegen te gaan. Maar er is een groep mensen die al besloten heeft dat ze God zullen volgen. Het enige probleem dat dan nog overblijft, is te weten waar Hij wil dat ze heen gaan. Ik hoop beslist dat jullie allemaal tot die groep behoren.

Vroeger verbaasde het me dat er mensen waren die niet tot die groep behoorden, dat er mensen waren die nog niet hadden besloten of ze God wel of niet zouden gehoorzamen. Maar dat is gewoon een fundamenteel verschil tussen sommige mensen: degenen die besloten hebben God te volgen en degenen die dat niet hebben gedaan. Degenen die besloten hebben God te volgen, hebben besloten dat ze alles zullen doen wat Hij zegt. Ze zijn bereid. Daarom zal Hij hun Zijn weg leren, zodat ze in Zijn waarheid kunnen wandelen.

Wanneer er staat:

Leer mij, HEERE, Uw weg, ik zal in Uw waarheid wandelen,
maak mijn hart één om Uw Naam te vrezen.

PSALMEN 86:11

betekenen de woorden „maak mijn hart één” natuurlijk dat het verenigd wordt. Het suggereert dat hij in zekere zin een verdeeld hart heeft, zoals Paulus in Romeinen 7 zegt:

Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik.

ROMEINEN 7:15

enzovoort, enzovoort.

In feite zegt hij: ‘God, verenig mijn hele hart om U te volgen, in plaats van toe te laten dat er tegenstrijdige beginselen in mij strijden over de vraag of ik dat zal doen.’

Want Uw goedertierenheid is groot over mij, U hebt mijn ziel aan het diepst van het graf ontrukkt. O God, hoogmoedigen staan tegen mij op, een horde geweldplegers staat mij naar het leven, zij houden U niet voor ogen. Maar U, Heere, bent een barmhartig en genadig God, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw. Wend U tot mij en wees mij genadig, geef Uw dienaar Uw kracht, verlos de zoon van Uw dienares. Doe aan mij een teken ten goede; zodat wie mij haten het zien en beschaamd worden, wanneer Ú, HEERE, mij geholpen en getroost hebt.

PSALMEN 86:13-18

Dit is hetzelfde soort verzoek dat David vaak in zijn psalmen doet. Hij roept God aan om hem te helpen en hem te redden van de hoogmoedigen en van de gewelddadige mannen die in vers 14 worden genoemd en die het op zijn leven hebben gemunt.

10

Psalm 87: de heerlijkheid van Sion

Psalm 87 is een korte psalm over de stad van God, en de tekst doet een beetje vreemd aan. Maar het zal de moeite waard zijn om erover na te denken vanwege de dingen die erin verborgen liggen. Paulus lijkt erop te zinspelen wanneer hij spreekt over het Jeruzalem dat boven is en dat de moeder van ons allen is.

We zingen trouwens ook uit deze psalm. Er staat:

Zijn fundament rust op de heilige bergen. De HEERE heeft de poorten van Sion lief boven alle woningen van Jakob. Zeer heerlijke dingen worden over u gesproken, stad van God! Sela Ik noem Rahab en Babel onder wie Mij kennen; zie, de Filistijn en de Tyriër, met de Cusjiet: die zijn daar geboren. Van Sion wordt gezegd: Man voor man is erin geboren. De Allerhoogste Zelf doet haar standhouden. De HEERE telt hen erbij, wanneer Hij de volken opschrijft, en zegt: Deze is daar geboren. Sela De zangers evenals zij die in reien dansen, zingen: Al mijn bronnen zijn in u!

PSALMEN 87:1-7

Je zult sommige van die regels herkennen uit het lied dat wij zingen. In wezen spreekt hij over de verheven status van Jeruzalem, van de stad van God op de berg Sion, en over het feit dat God die stad meer liefheeft dan alle andere steden, zelfs die in Israël. Dat is wat hij in vers 2 zegt.

Wanneer er staat:

Zijn fundament rust op de heilige bergen.

PSALMEN 87:1

Met ‘de heilige bergen’ uit vers 1 wordt dan waarschijnlijk de bergketen bedoeld waarvan de berg Sion deel uitmaakte en waarop Jeruzalem gebouwd was. Het betekent dat Hij in deze bergen, die heilig zijn geworden omdat God ervoor heeft gekozen daar te wonen, een fundament heeft gelegd. Dat is het fundament van Zijn stad.

In vers 3 zegt hij tegen de stad van God:

Er worden prachtige dingen over je gezegd.

Nu kan dat betekenen dat mensen de stad op luisterrijke wijze hebben geprezen. Dat is heel goed mogelijk, want de stad was gewoon prachtig. De stad was prachtig, en vooral de tempel was bedekt met goud en ivoor. Het was gewoon een prachtig schouwspel. Een reiziger die ’s morgens vanuit het westen naar Jeruzalem keek, denk ik, of vanuit het oosten, zou zelfs de weerspiegeling van de opkomende zon op de gouden koepel van de tempel zien. Het zou eruitzien alsof de hele stad van goud of van glas of zoiets gemaakt was.

Dus wanneer hij zegt:

Er worden prachtige dingen over je gezegd, dan zou dat natuurlijk kunnen betekenen dat er veel vleiende woorden over de schoonheid van de stad zijn gesproken. Maar als we dit op de gemeente toepassen, zoals Paulus volgens mij deze psalm op de gemeente toepast, dan hebben de heerlijke dingen die over ons, de gemeente, worden gezegd te maken met onze heerlijke toekomst: het feit dat de heerlijkheid van de Heere op het volk van God zal rusten. De Schrift zegt:

Sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid van de HEERE gaat over u op.

JESAJA 60:1

Dat zijn dus de heerlijke dingen die over de gemeente worden gezegd. De heerlijkheid van de Heere woont in haar en zal over haar opgaan en door alle vlees worden gezien. De Bijbel zegt:

De heerlijkheid van de HEERE zal geopenbaard worden, en alle vlees tezamen zal het zien, want de mond van de HEERE heeft gesproken.

JESAJA 40:5

Ik geloof dat die heerlijkheid door Zijn volk in de gemeente geopenbaard zal worden.

De heerlijkheid van de Heere moet dus op ons te zien zijn. Wij gaan van heerlijkheid tot heerlijkheid over in datzelfde beeld van Hem. Dat is de heerlijke bestemming van de gemeente. De heerlijke dingen die over de gemeente worden gezegd, hebben te maken met onze bestemming.

11

Vrijgeboren burgers van Gods stad

Nu benadrukt elk van deze verzen, vers 4 tot en met 6, dat bepaalde mensen daar geboren zijn. Blijkbaar geeft hij te kennen dat het een bijzonder voorrecht is om als staatsburger van de stad geboren te zijn. Hij verwijst herhaaldelijk naar degenen die daar geboren zijn: eenmaal in vers 4, eenmaal in vers 5 en eenmaal in vers 6. Vers 6 zegt zelfs:

De HEERE telt hen erbij, wanneer Hij de volken opschrijft, en zegt: Deze is daar geboren. Sela

PSALMEN 87:6

Met andere woorden, God Zelf vindt het vermeldenswaardig als iemand een vrijgeboren staatsburger was.

Denk eraan, het lijkt bijna op het Romeinse burgerschap van Paulus. Hij was een vrijgeboren staatsburger, waardoor hij zelfs een hogere aanspraak had dan die andere hoofdman van de wacht die hem uit de handen van de Joden redde. Die man had voor zijn burgerschap betaald, maar Paulus was vrijgeboren. Hij was in een Romeinse provincie geboren en had daarom een bijzondere status als vrijgeboren Romeins staatsburger.

Welnu, wij zijn als vrijgeboren staatsburgers in het Koninkrijk van God, in de gemeente, in de stad van God, omdat wij wedergeboren zijn, en zo zijn wij erin gekomen. Wanneer je wedergeboren wordt, word je in de stad van God geboren. Dus de een en de ander zijn in haar geboren.

In vers 4 worden verschillende heidense volken genoemd, en de gedachte is dat mensen uit deze volken in haar geboren zullen worden. Hoe kan dat nu? Als hij over proselieten sprak, zou hij kunnen spreken over Babyloniërs en Filistijnen en zulke mensen, die kwamen, proseliet van het jodendom werden en in Jeruzalem gingen wonen. Maar hoe kon hij zeggen dat zij daar geboren zouden worden?

Ik geloof dat dit een profetie over de gemeente is: mensen uit alle volken, uit alle heidense volken, zullen wedergeboren worden en de status krijgen van geboren zonen van de gemeente, van geboren staatsburgers. Ik denk dat dit hier bedoeld wordt wanneer hij Rachab noemt. Het gaat niet over Rachab, de hoer. Rachab is in feite een symbolische naam voor Egypte. Dat blijkt duidelijk uit enkele andere plaatsen waar het woord wordt gebruikt. In Psalm 89, vers 10, wordt het zo gebruikt. Ook in Jesaja 51:9 en op andere plaatsen. Rachab is een verwijzing naar Egypte. Hij noemt dus Rachab, oftewel Egypte, en Babylon. Die eerste twee die worden genoemd, waren de twee grote vijanden van de Joden. Het waren de twee volken die Israël in gevangenschap hadden weggevoerd. De Joden waren gevangenen geweest in Egypte en in Babylon. En toch zouden ook die volken, hoewel ze de grote vijanden van de Joden waren, een deel krijgen in de stad van God.

En hij spreekt over Filistea, Tyrus en Ethiopië. Filistea was in feite een naburig land. De Filistijnen woonden tussen de Joden en werden nooit volledig door de Joden verdreven of overwonnen. De Filistijnen waren dus een doorn in het vlees van de Joden. Tyrus vertegenwoordigde de rijke heidense buur in het noorden, en Ethiopië

vertegenwoordigt de volken in het zuiden. Er wordt dus in wezen gezegd dat verschillende heidense volken werkelijk een aandeel zullen hebben. Zelfs volken die vroeger vijanden van de Joden waren geweest, zullen geen vijanden meer zijn, maar van hen zal worden gezegd:

Deze is daar geboren.

Nu is dat een moeilijk te begrijpen vers, vers 4. Het is moeilijk om het vloeiend te lezen, want er staat:

Van Sion wordt gezegd: Man voor man is erin geboren. De Allerhoogste Zelf doet haar standhouden.

PSALMEN 87:4

Maar zoals het in het Hebreeuws staat, maakt het eigenlijk duidelijk dat er wordt gezegd dat mensen uit deze volken er aanspraak op zullen kunnen maken geboren zonen van Jeruzalem te zijn.

En in vers 5 staat:

De HEERE telt hen erbij, wanneer Hij de volken opschrijft, en zegt: Deze is daar geboren. Sela

PSALMEN 87:5

12

Sion als moeder van alle volken

Nu ontbreekt er in die eerste regel van vers 5 een woord dat wel in de Septuaginta staat. De Septuaginta voegt het woord ‘moeder’ toe, zodat er staat — de New English Bible volgt bijvoorbeeld de versie van de Septuaginta:

En Sion zal een moeder worden genoemd in wie mensen van elk ras worden geboren.

Dat is een interessante gedachte. Zo vertaalt de New English Bible vers 5, en daarvoor volgen de vertalers de versie van de Septuaginta. Er staat:

Jeruzalem, of Sion, zal een moeder worden genoemd in wie mensen van elk ras worden geboren.

Dat is interessant, want toen Paulus aan de Galaten schreef, zei hij in Galaten 4:26:

Maar het Jeruzalem dat boven is, is vrij, en dat is de moeder van ons allen.

GALATEN 4:26

Nu zou 'ons allen' verwijzen naar hemzelf, een Jood, en naar de Galaten, die heidenen zijn. Mensen van alle rassen worden uit deze moeder geboren, dit Jeruzalem dat boven is.

Paulus nam deze uitspraak hier in vers 5 dus en paste die toe op het hemelse Jeruzalem. En volgens Paulus is wat hier over Jeruzalem wordt gezegd dus werkelijk van toepassing op de gemeente. Het is in feite een profetie van het feit dat heidenen deel zullen uitmaken van de gemeente. Zij zullen dezelfde status hebben als vrijgeboren Joden van Jeruzalem, als burgers van Jeruzalem. Maar het gaat natuurlijk om het geestelijke Jeruzalem, de gemeente. En er staat dat zelfs de Heere dit zal erkennen en dat Hij hen erbij zal rekenen wanneer Hij de volken opschrijft. En Hij zal zeggen:

Deze is daar geboren.

PSALMEN 87:6

Dus in Zijn boek zullen zelfs de heidenen die binnenkomen en Hem kennen, als geboren burgers worden gerekend.

Dan staat er in vers 7:

De zangers evenals zij die in reien dansen, zingen: Al mijn bronnen zijn in u!

PSALMEN 87:7

Het is dus een plaats van vreugde, van muziek en dans, enzovoort.

13

De bronnen van vreugde in Gods stad

De verwijzing naar „Al mijn bronnen”

herinnert ons aan een andere psalm over de stad van God die we eerder behandeld hebben, Psalm 46. Daar staat in Psalm 46:4:

De beekjes van de rivier verblijden de stad van God, het heiligdom, de woningen van de Allerhoogste.

PSALMEN 46:5

Er is een rivier waarvan de bronnen, of de stromen, de stad van God blij zullen maken. Hier zegt hij tegen de stad van God: „Al mijn bronnen zijn in u.”

Blijkbaar zijn het bronnen van vreugde.

Deze rivier die de stad van God blij maakt, wordt genoemd in Ezechiël 47. Daar staat een symbolische beschrijving van deze grote rivier die vanuit de stad van God onder de troon van God vandaan stroomt. Dit is Ezechiël 47, en wanneer we bij Ezechiël komen, zullen we het hebben over deze passage, waarin veel moeilijkheden zitten. Maar het hoofdstuk begint zo:

Daarna bracht Hij mij terug naar de ingang van het huis,

EZECHIËL 47:1

waarmee de tempel wordt bedoeld,

en zie, er stroomde water uit, van onder de drempel van het huis naar het oosten, want de voorkant van het huis lag naar het oosten. Het water stroomde naar beneden van onder de rechterzijde van het huis, ten zuiden van het altaar. Vervolgens bracht Hij mij naar buiten via de noorderpoort,

EZECHIËL 47:1-2

enzovoort. Er wordt gesproken over het water dat onder de drempel van de tempel vandaan stroomt.

In Openbaring hoofdstuk 21 of 22, vers 1 tot en met 5, wordt een rivier beschreven die onder de troon van God vandaan stroomt. Dit zijn allemaal symbolische voorstellingen en geen letterlijke, maar het idee is dat vanuit Gods aanwezigheid, die in de stad van God is, de rivier van zegen, de rivier van vreugde en vrede, en alle zegeningen van God naar buiten stromen. Alle bronnen waaruit ik verkwikking put, zijn te vinden in de stad van God en in God Zelf, Die daar woont. Dat is wat hier wordt gezegd.

14

Psalm 88: een klacht zonder ommekeer

Nu is Psalm 88 een van die weinige psalmen — het zijn er eigenlijk maar drie — die geen positieve kant hebben. Veel psalmen beginnen met klachten en eindigen dan met uitingen van vertrouwen. Deze bestaat echter helemaal tot aan het einde uit klachten. Er zijn nog twee andere die zo zijn, zoals we al zeiden toen we ze eerder langsliepen.

Er staat:

Laat mijn gebed voor Uw aangezicht komen, neig Uw oor tot mijn roepen.

PSALMEN 88:1

Dit is geschreven door Heman, de Ezrahiet, die slechts één van de psalmen schreef. Dat is deze. Hij had ons niets positiefs te bieden.

Maar er staat:

Laat mijn gebed voor Uw aangezicht komen, neig Uw oor tot mijn roepen. Want mijn ziel is verzadigd van ellende, mijn leven raakt bijna het graf. Ik word gerekend tot hen die in de kuil neerdalen, ik ben geworden als een man zonder kracht, afgezonderd onder de doden, net als de gesneuvelden, die in het graf liggen: aan hen denkt U niet meer! Zij zijn afgesneden van Uw hand. U hebt mij in de onderste kuil gelegd, in duistere oorden, in diepten. Uw grimmigheid leunt op mij, U hebt mij neergedrukt door al Uw golven. Sela Mijn bekenden hebt U ver van mij verwijderd, U hebt mij tot iets gruwelijks voor hen gemaakt; ik ben opgesloten en kan er niet uit komen. Mijn oog is treurig van ellende; HEERE, ik roep tot U de hele dag, ik strek mijn handen naar U uit. Zou U wonderen doen aan de doden? Of zouden gestorvenen opstaan en U loven? Sela Zou er van Uw goedertierenheid in het graf verteld worden, van Uw trouw in het verderf?

PSALMEN 88:3-12

Dit wekt de indruk dat ze dat niet zullen doen, maar natuurlijk weten we dat sommigen dat wel zullen doen.

Zouden Uw wonderen bekend worden in de duisternis, Uw gerechtigheid in het land van vergetelheid? Ik echter, ik roep tot U, HEERE, mijn gebed komt U tegemoet in de morgen.

PSALMEN 88:13-14

Dat wil zeggen: in het land van de doden, waar het aardse leven vergeten is.

HEERE, waarom verstoot U mijn ziel? Waarom verbergt U Uw aangezicht voor mij? Ellendig ben ik en stervende van jongs af, ik draag Uw bedreigingen, ik ben radeloos. Uw brandende toorn gaat over mij heen, Uw verschrikkingen doen mij omkomen. De hele dag omringen ze mij als water, ze omsingelen mij, allemaal. Geliefden en vrienden hebt U ver van mij verwijderd, mijn bekenden zijn duisternis.

PSALMEN 88:15-20

Sommige van deze uitspraken zijn echo's van dingen die David had gezegd, hoewel deze psalm duidelijk niet van David is. In Psalm 38 verwees hij ernaar dat zijn geliefden en vrienden niets met hem te maken wilden hebben vanwege de slag van God die hem getroffen had en de ziekte die van God over hem gekomen was.

Hier hebben we dus een man die klaagt. Hij heeft niets nieuws om over te klagen. Over alles waarover hij klaagt, had David bij andere gelegenheden ook geklaagd. Anders dan David kwam deze man niet tot de overwinning. Hij begint en eindigt zo ongeveer in somberheid en daarin komt geen verandering. De meeste gebeden waarvan in elk geval vaststaat dat ze van David zijn, eindigen daarentegen wel op een positieve en optimistische toon. Want doordat hij in de tijd van zijn crisis ging bidden, vond hij verlichting.

15

Psalm 89: Gods verbond met David

Psalm 89 is de laatste psalm in het derde boek van de Psalmen. Bedenk dat er vijf boeken zijn, en het derde boek eindigt met Psalm 89. Deze is van een andere Ezrahiet. De psalm die we zojuist hebben gelezen, is van Heman, de Ezrahiet. Deze is van Ethan, de Ezrahiet. We weten niets over die mannen of wie ze waren.

De psalm begint positief, maar herinnert God in wezen aan het verbond dat Hij met David sloot. Het verbond dat Hij met David sloot, hield in dat het David nooit zou ontbreken aan een man die in Jeruzalem op de troon zou zitten, en dat God uit het nageslacht van David de Messias zou doen opstaan om voortdurend, eeuwig, in Jeruzalem te regeren. Dat is de belofte waarop hier gezinspeeld zal worden. En de vraag die in deze psalm wordt gesteld, is: wat is er ooit met die belofte gebeurd? Wat is er ooit met dat verbond gebeurd?

Er staat:

Ik zal de blijken van goedertierenheid van de HEERE eeuwig bezingen, van generatie op generatie Uw trouw met mijn mond bekendmaken. Want ik heb gezegd: Uw goedertierenheid zal voor eeuwig gebouwd worden; Uw trouw hebt U vast doen staan in de hemel zelf. Ik heb — sprak U — een verbond gesloten met Mijn uitverkorene, Ik heb Mijn dienaar David gezworen:

PSALMEN 89:2-4

Hij citeerde wat God had gezegd.

Daarom looft de hemel Uw wonderen, HEERE, ja, prijst men Uw trouw in de gemeente van de heiligen.

PSALMEN 89:7

dat is wat God tegen David had gezegd. Vervolgens noemt de psalm Egypte en de twee bergen Tabor en Hermon. Dan spreekt hij over het verbond dat met David werd gesloten. In de eerste verzen heeft hij daar al naar verwezen. Nu gaat hij er wat dieper op in. Er staat:

Ik heb David, Mijn dienaar, gevonden; met Mijn heilige olie heb Ik hem gezalfd. Mijn hand zal hem doen standhouden, ja, Mijn arm zal hem sterk maken. Geen vijand zal hem overweldigen, geen onrechtvaardige zal hem onderdrukken. Maar Ik zal zijn tegenstanders verpletteren voor zijn ogen, wie hem haten, zal Ik treffen. Mijn trouw en Mijn goedertierenheid zullen met hem zijn, zijn hoorn zal in Mijn Naam opgeheven worden. Ik zal zijn hand op de zee leggen, zijn rechterhand op de rivieren. Híj zal tot Mij roepen: U bent mijn Vader, mijn God en de rots van mijn heil. Ja, Ík zal hem tot een eerstgeboren zoon maken, tot de allerhoogste van de koningen van de aarde. Ik zal Mijn goedertierenheid tegenover hem voor eeuwig houden, aan Mijn verbond met hem trouw blijven. Ik zal zijn nageslacht voor eeuwig laten bestaan en zijn troon als de dagen van de hemel. Als zijn kinderen Mijn wet verlaten en in Mijn bepalingen niet gaan,

PSALMEN 89:21-31

16

De eeuwige troon en de Babylonische val

Dit is het verbond dat met David werd gesloten.

als zij Mijn verordeningen ontheiligen en Mijn geboden niet in acht nemen, dan zal Ik hun overtreding met de roede straffen en hun ongerechtigheid met slagen. Maar Mijn goedertierenheid zal Ik bij hem niet wegnemen en in Mijn trouw niet falen. Ik zal Mijn verbond niet ontheiligen en wat over Mijn lippen gekomen is, niet veranderen. Eens heb Ik gezworen bij Mijn heiligheid: Nooit zal Ik tegen David liegen! Zijn nageslacht zal voor eeuwig blijven, zijn troon zal vóór Mij zijn, vast als de zon.

PSALMEN 89:32-37

De meeste van deze laatste verzen die we zojuist hebben gelezen, vooral het gedeelte waarin staat dat zijn nageslacht getuchtigd zal worden als zij zondigen maar niet volledig verstoten zal worden, zijn rechtstreeks ontleend aan de belofte die in 2 Samuel, hoofdstuk 7, aan David werd gedaan. In vers 36 staat:

Hij zal voor eeuwig standhouden, zoals de maan; de getuige hoog aan de hemel is trouw. Sela

PSALMEN 89:39

Er werd dus gezegd dat de troon van David eeuwig zou zijn. Wat er gebeurde, was dat de Babyloniërs de dynastie van David gedurende de zeventigjarige ballingschap omverwierpen. Daarna bleven de Joden wachten op het herstel van de troon. Hij werd hersteld toen Jezus erop plaatsnam, niet letterlijk in Jeruzalem, maar in de hemel. En zo wordt de belofte in Christus vervuld. Zijn troon is voor eeuwig en altijd en zal langer standhouden dan de zon of de maan.

Maar de schrijver begreep dat niet. Daarom zegt hij in vers 38 vol verbazing, in het licht van deze beloften:

U hebt het verbond met Uw dienaar tenietgedaan, U hebt zijn diadeem ontheiligd en op de aarde geworpen.

PSALMEN 89:40

Daarmee verwijst hij naar de Babylonische ballingschap.

17

De Davidsbelofte vervuld in Jezus

Deze laatste uitspraak in vers 52 is waarschijnlijk niet van Ethan, de Ezrahiet, maar van degene die het boek heeft samengesteld. Dit is het einde van het derde boek van de Psalmen, en elk van de boeken eindigt met een min of meer vergelijkbare uitspraak. Wie de Psalmen ook heeft samengesteld, hij heeft aan het einde van elk boek gewoon een doxologie geplaatst:

De HEERE zij voor eeuwig geloofd. Amen, ja, amen.

PSALMEN 89:53

Maar het boek zelf eindigt eigenlijk met een heel deprimerend tafereel. Hij herinnert God aan alle verheven beloften die Hij aan David heeft gedaan. Dan zegt hij:

U hebt het verbond met Uw dienaar tenietgedaan, U hebt zijn diadeem ontheiligd en op de aarde geworpen. U hebt een bres geslagen in al zijn muren, U hebt zijn vestingen in puin gelegd. Alle voorbijgangers op de weg hebben hem beroofd; zijn burens is hij tot smaad geworden. U hebt de rechterhand van zijn tegenstanders verheven, U hebt al zijn vijanden verblijd. Ja, U hebt de scherpte van zijn zwaard gekeerd, U hebt hem in de strijd geen stand doen houden. U hebt zijn luister doen ophouden, U hebt zijn troon op de aarde neergestoten. U hebt de dagen van zijn jeugd verkort, U hebt hem met schaamte bedekt. Sela
Hoelang nog, HEERE? Zult U Zich voor altijd verbergen?
Hoelang zal Uw grimmigheid branden als een vuur?

PSALMEN 89:40-47

Het idee is dat God Zijn verbond niet heeft gehouden, maar in werkelijkheid heeft Hij dat wel gedaan.

Hij zei dat Hij hen met de roede van mensen zou tuchtigen als de zonen van David goddeloos handelden. God zei:

Ik zal hem tot een Vader zijn, en hij zal Mij tot een zoon zijn, wat wil zeggen: als hij zich misdraagt, zal Ik hem terechtwijzen met een stok als van mensen en met slagen als van mensenkinderen. Maar Mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken, zoals Ik die deed wijken van Saul, die Ik voor uw ogen weggenomen heb.

2 SAMUEL 7:14-15

Daarmee wordt bedoeld dat God het recht had om iedere zoon van David die Hij wilde te tuchtigen of te straffen, maar dat Zijn belofte van barmhartigheid jegens David uiteindelijk vervuld zou worden. De vaste weldaden van David zouden uiteindelijk gegeven worden.

In Handelingen 13 zegt Paulus dat God, door Jezus uit de dood op te wekken, de vaste weldadigheden van David vervulde. Hij vervulde daadwerkelijk de belofte die aan David was gedaan door Jezus uit de dood op te wekken. En zo hebben zij lange tijd onder de roede van mensen geleden, werkelijk waar. Vanaf de Babylonische ballingschap heeft er nooit meer een koning op de troon in Jeruzalem gezeten. Toen zij uit de Babylonische ballingschap terugkeerden, was Zerubbabel, de stadhouder, wel uit de stam Juda en uit het geslacht van David, maar hij is nooit koning geweest.

Tijdens de periode van de Makkabeeën leden zij vaak onder de roede van mensen: die van de Grieken, de Assyriërs, de Egyptenaren en de Romeinen. Maar uiteindelijk, helemaal aan het eind, kwam Jezus. En zo werden die beloften vervuld. Deze psalm werd in de tussentijd geschreven, toen het huis van David nog altijd de roede van Gods tuchtiging onderging, maar de vervulling nog niet was gezien: dat God Zijn Messias zou zenden om de beloften te vervullen die aan David waren gedaan.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Psalmen 84:2
- Psalmen 84:2-12
- Psalmen 84:13
- Psalmen 84:3
- Psalmen 84:5
- Psalmen 84:10-11
- Psalmen 84:12
- Psalmen 34:11
- Psalmen 85:8
- Psalmen 85:3

- Psalmen 85:4-9
- Psalmen 85:11
- Psalmen 85:12
- Psalmen 85:13
- Psalmen 85:14
- Psalmen 86:1
- Psalmen 40:18
- Psalmen 86:2
- Psalmen 86:4-5
- Psalmen 25:1
- Psalmen 86:6
- Psalmen 86:7-9
- Psalmen 86:10
- Openbaring 15:3-4
- Exodus 15:11
- Psalmen 86:9
- Psalmen 86:11-12
- Johannes 7:17
- Psalmen 86:11
- Romeinen 7:15
- Psalmen 86:13-18
- Psalmen 87:1-7
- Psalmen 87:1
- Jesaja 60:1
- Jesaja 40:5
- Psalmen 87:6
- Psalmen 87:4
- Psalmen 87:5
- Galaten 4:26
- Psalmen 87:7
- Psalmen 46:5
- Ezechiël 47:1
- Ezechiël 47:1-2
- Psalmen 88:1

- Psalmen 88:3-12
- Psalmen 88:13-14
- Psalmen 88:15-20
- Psalmen 89:2-4
- Psalmen 89:7
- Psalmen 89:21-31
- Psalmen 89:32-37
- Psalmen 89:39
- Psalmen 89:40
- Psalmen 89:53
- Psalmen 89:40-47
- 2 Samuel 7:14-15

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.